

Na kresni večer. (M. Jama.)

Knez Ljudevit.

(Zložil A. Hribar.)

(Dalje.)

Pod grajsko lipo.

Različni so pri krškem grádi
Okrog in krog drevés nasádi.
Najlepše pa stoji drevó
Tam, kjer so grádu vráta;
Ko pride solnčece gorkó,
Tu lipa je košáta.

Pod lipo miza kameníta,
Pri mizi klop iz dések zbíta;
To vse narédil Várna sám,
Da v dôbi si vročíne,
Če kdaj obišče božji hram,
Pod lipo odpočíne.

Tu dánés knez sedí pred grádom,
Pod góste lipe ljubkim hládom,
In zrè pod sábo Krke vir,
Tam dóli zlato pólje,
Po vsej príródi sládek mir —
In knez je dobre vólje.

Ob Krki pa na čilem vránci,
Junak drví, že gre po klánci.
In Várne bistro je okó:
Poznat mu konj, čeláda,
Tako ugáne knez, kedó
Prihája zdaj do gráda.

„Sto blagrov, dragi knez in oče!
Takó te zvátí čem v bodoče;
Da Mórani si še ušél,
Častitam najtopléje;
Bol bésji vzéti te je htél,
A še te solnce gréje!“

„Le urno, kneže, z vranca skóči,
In slugi uzdo tu izróči,
Potem pa mi ob kratkem vsaj
Povéj, kakó je s tábo,
In kak je vojske položáj,
Se-li končálo slábo?“

„Kedór le često meč si brúsi,
Saj znáš, da vsakojáko skusi.
A vendar, oče, za sedáj
Oteta je dežéla,
Če spet ne zmislí vrag si káj,
Da vojska bi se spléla.

In málo, málo imam úpa,
Da bódemo brez vojske hrúpa,
Ker nemška in francoska krí
Po bójih zmiraj vpíje,
In znaš, da préje míra ní,
Če vrag se ne pobjíe.

Tri vojne, oče, šle so náme,
Številne, bojevite sáme:
Ob Drávi prvo sem prijél,
Ki Balderik jo vódil,
In boj krváv se nam je vnél,
Pa brž sem ga zapódil.

Probéžal vrag iz Gorotána,
Pa brž je v Kranju vojska zbrána;
Ob Kokri v Krajno grem za njim,
Pa dve sta vojski bili:
Na sorskem polju ju dobim,
Sta v jedno se združili.

In včasih vse človeku steče,
Noben poskus mu ne odreče.
Res, vraga bilo trikrat več,
Vendár sem nanj se správil,
In naš močnejši bil je meč,
Krvávo jih je dávil.

Pobégne vrag čez savsko pólje,
A meč ga naš od záda kólje.
Čez bárje, Vrhniko napréj,
Čez Javornik do Lóža,
Da redka zdrava je iz méj
Dospéla vražja kóža.